

EDÉNYEK AZ ATYAI HÁZBAN...

Előfohász: „Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól (Ef 1,2).”

Kezdő ének: 134. zsoltár: „Úrnak szolgálói mindnyájan...”

Köszöntés: Nagy a mi Urunk és igen erős, bölcsessége határtalan (Zsolt 147, 5).
Ámen.

Előíma

Örök Istenünk! Ahogy Mózeszt és Keresztelő Jánost elküldted, minden korban adtál olyan férfiakat és nőket, akik segítenek az embereknek megtalálni az útirányt. Segíts meg ma is, hogy meghalljuk hívásodat, hogy örömmel és teljes bizonyossággal járjuk veled utunkat. Megvalljuk, hogy másképp gondolkodunk, mint Te. Olyanok vagyunk, mint Jónás, aki haragszik, ha Te mentő szeretettel érkezel. Megvalljuk, másképp szólunk, mint Te. Olyanok vagyunk, mint Márta, aki neheztel, mert testvére, a jobb részt választotta. Megvalljuk, másképp cselekszünk, mint Te, mert lelki batyunk tele van kövekkel, és készek vagyunk elítélni, ütlegetni és bántani a másikat. Bocsásd meg némaságunkat, amikor szólnunk kellett volna. Bocsásd meg fájdalmunkat, amikor örülnünk kellett volna. Bocsásd meg, hogy sokszor az embereknek engedünk, mintsem, Neked engedelmeskednénk. Jöjj közénk, Urunk, és hangodból, áradjon a jóság és igazság egyszerre. Találd meg szívünket, bensőnket, hogy szolgálatkész testvérek legyünk, akik nemcsak uralkodni készek, hanem alázattal elfogadni akarodat. Jöjj, Szentlélek Isten, mert igen óhajtunk. Ámen.

Textus: Pál apostolnak a Timóteushoz írott második levél 2, 20-21

„Egy nagy házban pedig nemcsak arany- és ezüstedények vannak, hanem fa- és cserépedények is; amazokat megbecsülik, emezek pedig közönséges használatra valók. Ha tehát valaki megtisztítja magát ezektől, megbecsült, megszentelt edény lesz, az Úrnak is hasznos, és minden jó cselekedetre alkalmas.”

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az idős apostol számadásra készíti a fiatal Timóteust. Példázatával arra ösztönzi, hogy készítsen lelki leltárt a saját közösségéről. Alaposan fésülje át a nagy házban az edényeket, mint az a gazdaasszony, aki költözéshez készülődik. Készítse el azt a listát, amiben közre adja az arany, az ezüst, a fa, és

a cserépedények pontos leírását. Legyen előtte tisztán és egészen a választók névjegyzéke és a presbiteri címlista. Mi történik egy nagy házban? Egy nagy házban bizony ott laknak a benne lakók, a háznép, a tulajdonképpeni család és a kiszolgáló személyzet. Minden használati tárgy, minden edény fontos és értékes, mert az Úr arra rendelte, hogy abban a házban úgy szolgáljon, ahogyan elrendelte. Pál apostol őszintén kérdezi meg a római gyülekezetet: *„Nincs-e hatalma a fazekasnak az agyagon, hogy ugyanabból az agyagból az egyik edényt díszessé, a másikat pedig közönségessé formálja?”* (Róm 9,21)

Edények és használati tárgyak a Pozsonyi Református Egyházközségben. Aranyból, ezüsből, fából és cserépből készült használati tárgyak. Melyik kategóriába tartozol te, drága testvérem? Ennek felismeréséhez alázat kell. Nem gőg, nem hamisság, nem pedálozás és példálózás a nagy házban, hanem keresztyén alázat, amely nem tartja többre magát a másiknál, hanem azzal szolgál, amit kapott az Úrtól. Cserépedények: azok az emberek, akik Isten akaratának szolgálatában állnak. Kincset tartalmaznak, és emellett tudják, hogy minden edénynek más a tartalma. Másképp és máshogyan, de használható. Vizsgálat tárgyává tenni a gyülekezetben a nemes fémekből készült és a közönséges anyagokból készült tárgyakat. Nem egyenértékű, de a gyülekezetben Isten „drágának és becsesnek” tartja. Számon tartja és másképp használja. Górcső alá venni, hogy árnyékszék is szép, úgy mint a királyi trónus. Egy ágytálnak és hamutálnak, nem ugyan az az értéke, mint egy lisztes tálnak, vagy lámpatartónak, de specifikus szolgálata van. Isten mindenkit fel tud és fel akar használni a nagy házban. Ma a Sereg Ura felbecsüli képességeinket. Felbecsült árucikkek vagyunk az Úrnál. Sőt nem akár hogyan becsült fel bennünket az Úr. Egyszülött Fia gyalázatán keresztül. Ami megesezt vele a kereszten, az az ára a mi szolgálatunknak. Míg mi becsüshöz visszük értékeinket, és tudni akarjuk, hogy mi mennyibe kerül házunk táján, addig Isten keresztre emeli gyermekét, és azt mondja a váltságdíj, életed díja, mindenki értéke egy dénár. Ő mindenkit

ugyannyit akar adni, még akkor is ha mindenkit másképp és máshogyan használ fel. A Vérmezőt harminc ezüstpénzért értékesítették, *„a felbecsültnek árát, akit Izráel fiai ennyire becsültek,“* (Mt 27,9) megfizették, de Jézus kifolyt vére jussa minden edénynek, akár arany, ezüst, fa, vagy cserép a kiindulási pont. Mindennek megvan az ára. Ha valaki teljesen megtisztítja magát ezektől, értékes lesz, mert a megbecsülés céljaira készíti a fazekas az edényt. Aki nem, közönséges használatra, a mindennapi használatra jó lesz. Pál apostol, aki a példázatot elmondja ilyen ígéretet kapott: *„Ezt mondta neki az Úr: „Menj el, mert választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevemet a pogányok, a királyok és Izráel fiai elé.“* (ApCsel 9,15) Tisztában lenni adottságaimmal, a királytól kapott egy, három vagy öt talentumaimmal. Ki tanít meg erre? *„Más nem tanít meg rá csak égi bölcsességed, hogy bölcsen bízzak és szolgálja úgy neked. Mit érek nélküled? Add, hogy imádvá téged, bús, gyarló bűnös én, hadd légyek gyermeked.“* (445. dicséret 5. verse.) Más nem, csak az Ő égi bölcsessége.

Ahhoz, hogy egy házban valaki az Úrnak hasznos edénye legyen, ahhoz minőségi idő kell. Még hozzá a megtisztulás ideje. Az idő teljességének a felismerése. Az a folyamat, amikor az ember ki mondja: „Itt vagyok, most jó Uram.“ Hasznossá a nagy házban, ebben a templomban, csak az Úr tehet. Értékesé csak Ő formálhat, egyszülött Fia gyalázatos és szenvedő munkája által. Szervedésben formál a Mester. A gyalázat, ami Jézussal történt, de érted hullt a drága vér. Amíg nem tudod, és nem akarod a magadévá tenni és csak folyamatosan szajkózod: „Drága Jézus mi történt te véled?“, addig nem fogod tudni elfogadni elrendelt helyedet a gyülekezetben. Amíg nem kapod meg a felmentő választ Jézustól: „Fiam, Megbocsáttattak a te bűneid“ (Mk 2,5), addig a nagy házban csak keresni fogod a helyed. A szőlősgazda azonban használni akar, nem véletlenül keres munkásokat a piactéren minden napszakban. (lásd Mt 20,1-16) Ő nem akarja, hogy életed meddón eltékozzol. Ő nem akarja, hogy edényként ott heverj használatlanul a polcon és valami többre, magasabbra vágyj.

„Annak az egyedül bölcs Isten” kezében leszel hasznos, Akié a dicsőség mindörökké a Jézus Krisztus által. (Róm 16,27). Ő teljes alapossággal kicsiszol, kitisztít és kigyomlál. Isteni alaposság kell a te szolgálatodhoz is! Jézus vére. Teljes megtisztulás, amelyben hallgatsz és engedelmeskedsz. Mint a pogány Naámán, aki kitaposott rangja ellenére poklosságától úgy szabadult meg, hogy megmosakodott hétszer a Jordánban. (IIKir 5) Engedelmeskedett a próféta szavának. Mint a születése óta vak ember, akinek Jézus speciális módon, sárral és nyállal gyógyította meg a szeme világát, majd ráparancsolt: „Menj el, mosakodj meg a Siloám tavában” - ami azt jelenti: küldött.” (Jn 9,7) Az Atyai házban mindenkinek ott a helye, a tékozló fiúnak, és az idősebb testvérnek is, de egyedül a Jézusban megtapasztalt alázatos engedelmesség gyógyít. Mint Jézusnak engedelmes szolgák válunk igazi hasznos és megtisztult edényekké, *„Hiszen így szól Mózeshez: „Könyörülök, akin könyörülök, és irgalmazok, akinek irgalmazok.” Ezért tehát nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené (Róm 9,15-16).“*

Pál apostol azt magyarázza, amit Jézus a kerítőháló példázatában. (Mt 13, 47-50) Jézus elmondja: Nem vagyunk egyformák, de az ő hálójában vagyunk. Amíg időnk van, engedjük Isten kegyelemteljes cselekedete által formálni életünket. Pál, Timóteus, Titusz, valamint a ma élő szolgák nem tudnak mindenkit meggyőzni és nem is kell. Akinek nem elég az Ő kegyelme, megdönthetetlen marad. Alpári és közönséges módon viselkedik és úgy is fog. Isten Lelke kell ahhoz, hogy legyőzze mindazokat, akik közönségesek, és Isten Lelke értékesíti azok szolgálatát is, akik áldással és békességgel felajánlják önmagukat az Úrnak. Mond ki ma végre saját szolgálatodra nézve: „Kicsiny kis fényemmel világítani fogok, mert Jézus a világ világossága megvilágította értelmem, szívem sötét részeit.” Mond ki ma végre: „Életemnek ereje az Úr.” Mond ki ma végre: „Jézusom, kezedben, átszegezett tenyeredben érték az életem.” Mond ki ma végre: „Általad vagyok, aki vagyok.” Mond ki ma végre: „A te kegyelmed nem lett hiábavaló az én életemben.” Mond

ki ma végre: „nem én, hanem a Bennem munkálkodó és mindenekezt átfarmáló irgalmad a lényeg.” Mond ki ma végre: „Tisztíts meg, újíts meg, változtass meg.” Mondjuk ma ki végre: „Tégy eggyé Urunk.” Könyörgünk, cselekedd meg, amiért szüntelenül protestáló hithőseink annyit szenvedtek: semper reformanda. Ámen.

Utóíma:

„Ezért téged áldalak, amíg élek, nevedet imádvá emelem föl kezem (Zsolt 63,5).”

„Adjatok hálát az Atyának, aki alkalmassá tett titeket arra, hogy a szentek örökségében, a világosságban részesüljeteK (Kol 1,12).”

„Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem (Jn 3,30).”

„Az én tulajdonommá lesznek – mondja a Seregek Ura – azon a napon, amelyet elhozok. Könyörületes leszek hozzájuk, amilyen könyörületes az ember a fiához, aki tiszteli őt. Akkor ismét látni fogjátok, hogy különbség van az igaz és a bűnös között, az Isten tisztelői és az őt nem tisztelők között (Mal 3,17-18).”

„Előre el is határozta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és tetszése szerint, (Ef 1,5).”

„Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt (ITim 6,12).”

Adakozás: „Egymás terhét hordozzátok, és így töltséteK be Krisztus törvényét (Gal 6,2).”

Áldás: „Istennek minden lehetséges (Mk 10,27)!” Ámen.

Záró ének: 89:1.3: „Az Úrnak irgalmát örökké énekleM...”